

НАРОДНА АРМІЯ

№4 (4856)
СЕРЕДА,
11 СІЧНЯ
2012 РОКУ

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

НАШІ У ЛІБЕРІЇ

У режимі «SAR STAND BY»

На базі міжнародного аеропорту RIA — «Робертс інтернешнл» представники цивільних та військових авіаторів, серед яких була і група офіцерів управління українського миротворчого контингенту на чолі з командиром 56-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України полковником Петром Плісом, обговорили ініціативу Місії ООН стосовно суттєвого збільшення кількості повітряних патрулів над Ліберією. Справа в тому, що 16 січня у столиці Ліберії місті Монровія відбудеться церемонія інавгурації обраного шляхом демократичних виборів ще торік Президента Республіки Ліберія Елен Джонсон-Серліф. На урочистості з цього приводу мають прибути керівники ООН, офіційні представники африканських країн-сусідів, Сполучених Штатів Америки, Великобританії, Франції, Китаю та інших країн світу. стор. 3

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

БОЙОВІ ЗАВДАННЯ МИРНОГО ЧАСУ

Дозорці повітряних воріт країни

Зона відповідальності частини — 1625 км державного кордону. Якщо провести вертикаль, то з Півночі на ньому — Білорусь, із Заходу — Польща, Словаччина, Угорщина, на Півдні — Румунія і частково — Молдова. Бригада несе цілодобове бойове чергування, на яке щодоби заступає близько 300 військовослужбовців. Її підрозділи охороняють повітряний простір на теренах 8-ми областей Західної України. Це з'єднання — очі і вуха Збройних Сил на всьому західному напрямку. стор. 4

ДО ДНЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОЛІТВ'ЯЗНЯ

Дорогою дивовижного життя...

Її судили у вузькій, мов комірчина, кімнаті з одним вікном. Обвинувач, не відриваючись від паперу, прочитав обвинувачення — і край. Уся процедура тривала не більш ніж п'ять хвилин. стор. 6

Фото В'ячеслава ПЕТРОВСЬКОГО

УКРАЇНА-ЄС

До стандартів євроринку за п'ять років

У разі успішної імплементації Угоди про зону вільної торгівлі з Євросоюзом Україна наблизиться до стандартів європейського ринку не раніше, ніж за п'ять років.

Про це на прес-конференції у Києві заявив урядовий уповноважений з питань європейської інтеграції Валерій Пятницький.

— Якщо Україна успішно імплементуватиме положення, закладені в угоді про ЗВТ з ЄС, то, можливо, років за п'ять держава матиме в сфері торгівлі ситуацію, надзвичайно наближену до тієї, яка нині діє на європейському ринку. Тобто, це й правила, і умови діяльності українського бізнесу в Україні, і умови діяльності європейського бізнесу в Україні, і взаємного (бізнесу). — **Ред.** в Європейському Союзі, — сказав він.

Йдеться не просто про митні тарифи, які так чи інакше повинні наблизитися до нуля, а насамперед про специфічні сфери: митне, санітарне, фітосанітарне і технічне регулювання, правила конкуренції, державні закупівлі, захист прав інтелектуальної власності. Тобто це всі ті сфери, котрі фактично визначають правове і регуляторне поле, в якому діє бізнес у будь-якій країні, зазначив експерт.

Окрім цього, на його думку, угода про Асоціацію між Україною та ЄС технічно буде готова до підписання найближчими тижнями.

— Я не хочу робити прогнози, коли саме буде підписана угода. Можу сказати, що найближчими тижнями угода буде повністю готова до підписання з точки зору всіх необхідних технічних моментів: перекладу, перевірки коректності, узгодженості тих чи інших її елементів, — сказав він.

За словами Валерія Пятницького, далі визначається дата підписання, а це вже залежить від політичної домовленості сторін.

Як зазначив урядовий уповноважений, робота над реалізацією угоди вже відбувається.

РЕФОРМА ХАРЧОВОЇ ГАЛУЗІ

Запроваджуємо перевірену модель

Світова практика постійно доводить, що найбільш ефективний і прозорий контроль за якістю продукції здійснює єдиний компетентний орган. Тому реформа харчової галузі передбачає створення єдиного компетентного органу на основі Державної ветеринарної та фітосанітарної служби.

Про це заявив голова Держветфітослужби України Іван Бісюк, повідомляє прес-служба відомства.

Компетентний орган формується на основі Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України, до лав якої долучаться фахівці гігієни харчування, фітосанітарного напрямку, карантину та захисту рослин. І поки новоутворений компетентний орган не буде здатний у повному обсязі перейняти всі функції, їх виконуватимуть спеціалісти санітарно-епідеміологічної служби, наголосив Іван Бісюк.

Створення єдиного державного органу з контролю за якістю харчової продукції сприятиме підвищенню рівня контролю за її безпечністю, переконаний голова Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України.

АВТОСФЕРА

Прогнозні обсяги авторинку

Обсяг українського ринку нових автомобілів у 2012 році, за оптимістичними прогнозами, може досягнути 260 тисяч одиниць. Це стверджували фахівці на зустрічі маркетологів провідних вітчизняних автомобільних компаній, повідомляє інформаційно-аналітична компанія AUTO-Consulting.

Директор AUTO-Consulting Олег Омельницький підтримує оптимістичний прогноз розвитку українського автомобільного ринку, але тільки за умови збереження існуючих правил «гри», що діють сьогодні на ринку.

— Якщо вони зміняться, — наприклад, підвищиться ввізне мито, — картина й обсяги ринку будуть іншими. Але є і чинники, які можуть переважати над негативними тенденціями: парламентська виборча кампанія та Євро-2012. Оптимістичний прогноз — 260 тисяч, песимістичний — 240 тисяч проданих нових легкових автомобілів, — підтвердив експерт.

Зокрема в корпорації «УкрАВТО» вважають, що в умовах дедалі більшої нестабільності песимістичний сценарій зростання обсягу ринку 2012 року має більш реалістичний вигляд — близько 232 тисяч нових авто.

2012 — РІК ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ І СПОРТУ

Звання, розряди і категорії присвоюватимуться по-новому

Міністр оборони України Михайло Єжель 28 грудня 2011 року підписав наказ № 849 «Про затвердження Положення про військово-спортивну класифікацію у Збройних Силах України на 2012–2015 роки, Інструкції про порядок присвоєння спортивних звань і розрядів у Збройних Силах України, Інструкції про порядок присвоєння спортивних суддівських звань та ка-

тегорій у ЗС України», повідомляє Департамент преси та зв'язків із ЗМІ МО України.

Документ націлений покращити ефективність застосування військово-прикладного та масового спорту в Збройних Силах України, затвердити класифікаційні спортивні норми та встановити порядок присвоєння військовослужбовцям та працівникам ЗС України спортивних звань, розрядів, спортивних суддівських звань і категорій на

2012–2015 роки. У наказі містяться характеристика, організація, правила проведення військово-спортивних змагань.

Загалом видання наказу підвищить роль спортивно-масової роботи в системі фізичної підготовки Збройних Сил України, сприятиме вдосконаленню навчально-матеріальної бази для занять фізичною підготовкою і спортом та поліпшенню організації та проведення спортивних змагань.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВИМО ЙОГО!

Велике свято великої української сім'ї

Із кутею, вертепом, колядками та розвагами відсвяткували Різдво Христове українські військовослужбовці

Михайло ГРИНЕВИЧ
Кам'янка-Бузька,
Віталій СТЕЧИШИН
«Народна армія»,
Олексій МАЗЕПА
Перевальне

На Львівщині, у Кам'янці-Бузькій, де дислокується 540-й зенітний ракетний полк імені гетьмана Івана Виговського Повітряного командування «Захід» Повітряних Сил ЗС України, Різдво Христове зустріли за всіма канонами християнства. На Святвечір до охоронців західного повітряного простору України завітав керівник Департаменту Патріаршої Курії у справах душпастирства силових структур України Владика Михайл (Колтун).

На урочистій Святій вечері разом з військовослужбовцями частини були присутні представники місцевих органів влади, а також церковний хор та вертеп із міста Кам'янка-Бузька. Учасники хору озгаювали присутніх з традиціями Святого вечора та Різдвяних свят.

За словами заступника командира частини з виховної роботи підполковника Сергія Чорного, найяскравішою особливістю заходу став парафіяльний вертеп, що у мистецько-театральний спосіб відтворив диво народження Ісуса Христа. А дитячий вертеп, у якому брали участь члени сімей військовослужбовців, висловив побажання гостям свята.

Традиційно на столі були кутя, вареники та пісний борщ. Під час частування лунали колядки.

У колядках про чудесне народження Ісуса Христа розповідав своїм товаришам по службі, родинам військовослужбовців, а згодом і громаді міста Лева вертеп командного пункту Повітряного командування «Захід». Для військовослужбовців цієї частини, що дислокується неподалік Львова, організувати святкову театралізовану ходу вже давно стало доброю традицією. Уперше охоронці повітряного простору зробили це на Різдво 2003 року. Новація настільки сподобалася мешканцям військового містечка та особовому складу розташованих тут військових частин, що було вирішено влаштувати таке дійство щороку. Наступного року вертеп стане ювілейним — десятим. А його кордони вже перенеслися з невеличкого селища до обласного центру.

Як розповів заступник командира частини з виховної роботи підполковник Михайло Павленко, вертеп складається виключно з військовослужбовців строкової служби, які особисто виявили бажання взяти участь у різдвяному торжестві. Одразу після Святвечора хлопці перевдягаються в костюми біблейських персонажів і починають місію: сповіщення про народження Сина Божого.

— Спершу йдемо вітати тих, кому цього дня випало нести бойове чергування з охорони повітряного простору нашої країни. Згодом колядуємо для особового складу військових частин гарнізону. А потім ходимо із колядками вулицями нашого військового

Фото Віталія СТЕЧИШИНА

Фото Михайла ГРИНЕВИЧА

містечка, помешканнями військовослужбовців і працівників Збройних Сил, — підкреслив офіцер.

Цього року солдатський вертеп запросили виступити у гарнізонному храмі Святих Верховних Апостолів Петра і Павла. Тож військовики тишили і своїх побратимів, і львів'ян, і гостей міста.

До речі, більша половина з п'ятнадцяти залучених до вертепу строковиків приїхали служити на Львівщину із східних та центральних областей України, — зокрема із Запоріжжя, Донецька, Дніпропетровська та Полтави. І як зізнаються самі хлопці, для них це гарний привід не тільки глибоше пізнати традиції свого народу, взяти участь у різдвяних святкуваннях і повеселитися, а й удосконалити українську мову за допомогою колядок.

— Я уперше беру участь у вертепі. Я баяніст, і роблю музичний супровід колядок. Обов'язково передзвоню своїм батькам, друзям і розповім про свої різдвяні пригоди, — додав рядовий Володимир Мазур, що приїхав служити з Энергодара Запорізької області.

Що стосується костюмів учасників дійства, то їх останніми роками військовим люб'язно надають працівники Національного академічного українського драматичного театру імені Марії Заньковецької. А щоб було видно, що колядники не прості хлопці, а люди служиві, до костюмів додаються елементи військового вжитку: шапки, реміні, на-

віть і за такого демаскування пересічні люди не одразу розуміють, що перед ними вертеп не звичайний, а особливий — військовий. І тому є пояснення, адже те, як колоритно колядують хлопці «Добрий вечір тобі, пане господарю!», «Нова радість стала», «Небо і земля нині торжествують», передалося їм від діда-прадіда.

«Христос народився! Славимо Його!» Саме такими словами розпочався виїзний святковий концерт колективу 8-го гарнізонного будинку офіцерів у окремій бригаді берегової оборони центру військ берегової оборони ВМС ЗС України, що дислокується у селищі Перевальне, на відстані близько 25 кілометрів від Сімферополя. Артисти вітали з Різдвом Христовим військовослужбовців строкової служби цього з'єднання.

Свято розпочалося з екскурсії в історію, адже мало хто знає, що протягом перших трьох сторіч християни не мали окремого свята Христового Різдва. Військовослужбовці взяли участь у «Біблейській вікторині» та отримали за свої знання солодкі призи. Учасники концерту заспівали військовим колядки та продемонстрували невеличку розважальну програму.

А поблизу військового містечка у долині Красна печера (Кизил-Коба) усі охочі мали змогу подивитися веселу різдвяну виставу та взяти участь у традиційних розвагах.

НАШІ У ЛІБЕРІЇ

У режимі «SAR STAND BY»

В'ячеслав ПЕТРОВСЬКИЙ
Ліберія

Через об'єктивні причини керівництво Місії ООН у Ліберії та органи правопорядку країни на період інавгурації й на кілька днів після неї введуть додаткові заходи безпеки й охорони у столиці та на шляхах, що ведуть до міста. Зокрема, маршрут переміщення більшості VIP-персон від аеропорту до столиці постійно патрулюватиме у світлий час пара українських бойових вертольотів Mi-24, супроводжуючи колони автомашин та підтри-

муючи взаємодію з наземними силами Місії ООН у Ліберії.

Небо над ліберійською столицею патрулюватиме також пара українських Mi-8MT. На бортах гвинтокрилих машин перебуватимуть спеціальні військові спостерігачі з міжнародного контингенту, які підтримуватимуть зв'язок з ос-

новними силами. Вертольоти Mi-8MT будуть обладнані під «medevak» — санітарний варіант — і перебуватимуть у режимі «SAR STAND BY», на випадок непередбачуваної ситуації. Їхні екіпажі будуть у 30-хвилинній готовності до вильоту та виконання медичної евакуації, пошуку і рятування вдень. Решта українських вертольотів Mi-8MT чергуватимуть

на додаткових аеродромних майданчиках і за першим сигналом повинні доставити до вказаних районів і десантувати пакистанський спеціальний миротворчий підрозділ швидкого реагування для усунення будь-яких заворушень серед місцевого населення, якщо такі, звісно, відбуватимуться.

Саме тому в ці дні майже удвічі збільшиться наванта-

ження на український вертолітний загін.

— Для нас це не проблема, — говорить командир загону військовий льотчик першого класу полковник Петро Пліс. — І техніка, і льотно-підйомний склад готові виконати ці важливі та відповідальні завдання. У цей період ми плануємо залучити до дев'яти українських вертольотів.

Нагадаємо, що українські вертолітники мають досвід виконання таких відповідальних завдань. Екіпажі 56-го окремого вертолітного загону ЗС України вже забезпечували охорону з повітря подібних заходів.

Зараз загін працює у звичному режимі. Щодня виконуються польоти з патрулювання кордонів, спостереження, перевезення вантажів, особового складу та персоналу Місії. Вертолітники 16-ї ротації вже перевезли 274 пасажирів та майже 11 тонн вантажу. Загалом українські екіпажі провели в африканському небі близько 115 годин, виконавши 65 польотів на вертольотах Mi-8MT та Mi-24П.

Фото автора

ЛОЗІВСЬКИЙ АРСЕНАЛ

Будинки «оживуть» наступного року

Будинки на території військового арсеналу №61 у м. Лозова знову заселять. Про це журналістам повідомив лозівський міський голова Сергій Степанов, передає Укрінформ.

За словами Сергія Степанова, два будинки на 64 квартири, які були розселені після вибухів боєприпасів, прийняті на баланс міста.

Він також зазначив, що після того, як з території арсеналу повністю ліквідують боєприпаси, вона втратить статус військової частини. За інформацією обласного управління МНС, утилізація буде завершена до вересня 2012 року. Таким чином, уже з 2013 року квартири почнуть заселяти городяни, які стоять у черзі на житло.

Нагадаємо: у серпні 2008-го на території військової частини сталася пожежа із вибухами боєприпасів. На складі арсеналу їх зберігалось близько 93 тис. тонн. За оцінкою Мініборони, близько 41 тис. тонн боєприпасів розкидало територією в радіусі 5 км. Тоді було ухвалено рішення розселити мешканців двох будинків у Лозову і селище Пісочин у Харківському районі.

ТРАДИЦІЇ ЖИВУТЬ

«Чапаєвці» повернулись у Лубни

Володимир ЛАЗАРЄВ
Полтава

У цьому можна було наочно переконаватися на зустрічі ветеранів славетної 25-ї гвардійської Сивельниково-Будапештської Червонопрапорної орденів Суворова та Богдана Хмельницького мотореволюційної дивізії імені В.І.Чапаєва, яка відбулася з нагоди святкування 70-річчя з'єднання.

...Частина, розпочавши свій бойовий шлях у 1941 році в запеклих боях під Москвою, отримала свою першу нагороду — гвардійське звання. Два почесних найменування, два бойових ордени, тисячі кілометрів фронтів доріг та повоєнних випробувань золотими літерами вписані в історію бойових традицій з'єднання.

Цього пам'ятного дня місто Лубни, що на Полтавщині, стало справжнім місцем паломництва бойових побратимів-чапаєвців, які приїхали відзначити свій ювілей і в усіх куточках України і колишнього Радянського Союзу. У цьому місті дивізія дислокувалася 56 років. Навіть сам міський голова Олександр Грицаєнко, якому, до речі, у цей незабутній день наказом Міністра оборони України присвоєно військове звання «підполковник», свого часу проходив строкову військову службу в славетній частині.

— Близько десяти років минуло з того часу, як дивізія припинила своє існування, — сказав у своїй промові колишній командир дивізії, а нині головний інспектор ГІМО України генерал-лейтенант Юрій Шаповал. — Але її традиції живуть і в пам'яті нинішніх поколінь, і в ділах тих, хто продовжує служити в інших військових формуваннях та силових структурах. Горде звання воїна-чапаєвця — це вірність солдатському і громадянському обов'язку, відповідальність за свої вчинки і виховання послідовників, життєва мудрість та готовність за будь-яких обставин прийти на допомогу товаришеві. Саме цього нас учили наші командири, саме ці принципи ми сповідуємо і сьогодні.

Фото автора

МИРОТВОРЧИСТЬ

До Конго — найдосвідченіші

Михайло ГРИНЕВИЧ
Броди

Напередодні Різдвяних свят на Львівщині, на базі 3-го окремого полку армійської авіації 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України, що дислокується у Бродях, завершилася підготовка особового складу першої ротації миротворчого контингенту Місії ООН зі стабілізації у Демократичній Республіці Конго. Нагадаємо, що відповідно до рішення керівництва нашої держави планується скерувати до цієї африканської країни близько 200 військовослужбовців, чотири бойових вертольоти Mi-24 з бойовими комплектами, а також 43 одиниці автомобільної та спеціальної техніки.

Рівень підготовки та практичні навички особового складу українського миротворчого контингенту оцінили представники комплексної комісії на чолі з начальником штабу — першим заступником командувача Об'єднаного оперативного командування Збройних Сил України генерал-майором Олександром Сирським. За його словами, основу льотно-го складу миротворчого контингенту складають льотчики першої вертолітної ескадрильї полку, яка входить до Об'єднаних Сил швидкого реагування. Всі вони мають понад тисячу годин нальоту. А командир 3-го окремого полку армійської авіації 8-го армійського корпусу Сухопутних військ Збройних Сил України військовий льотчик-снайпер полковник Ігор Яременко налітав на вертольотах Mi-24 майже три тисячі годин. Саме його рішенням Вищої атестаційної комісії Міністерства

оборони України призначено на посаду командира миротворчого контингенту Місії ООН зі стабілізації у Демократичній Республіці Конго.

— Відповідно до стандартів ООН, — зазначив полковник Ігор Яременко, — кожен вертолітник-учасник місії, залежно від класу та посади, повинен мати певну кількість годин, проведених у повітрі. Зокрема, командир екіпажу — 1000 годин, з них 30 годин — польоти за приладами, та не менше ніж 50 годин нальоту вночі. Також кожен із членів екіпажу

БОЙОВІ ЗАВДАННЯ МИРНОГО ЧАСУ

Дозорці повітряних воріт країни

Ми неодноразово розповідали на шпальтах нашої газети про життєдіяльність і бойові будні 1-ї радіотехнічної бригади повітряного командування «Захід», копітку роботу її великого колективу. Та, нині інший привід — напередодні Нового року колектив 1-ї Галицько-Волинської бригади, де командиром полковник Михайло Донченко, відсвяткував своє 70-річчя.

Віталій СТЕЧИШИН
«Народна армія»

Варто нагадати, що це з'єднання особливе в системі проти-повітряної оборони держави. Зона відповідальності частини — 1625 км державного кордону. Якщо провести вертикаль, то з Півночі на ньому — Білорусь, із Заходу — Польща, Словаччина, Угорщина, на Півдні — Румунія і частково — Молдова. Бригада несе цілодобове бойове чергування, на яке щодоби заступає близько 300 військовослужбовців. Її підрозділи охороняють повітряний простір на теренах 8-ми областей Західної України. Це з'єднання — очі і вуха Збройних Сил на всьому західному напрямку.

Відлік своєї історії частина веде з буремних років Великої Вітчизняної війни. Її родоначальником став 100 окремих батальйон повітряного спостереження, повідомлення і зв'язку (ПСПЗ), який був сформований 30 грудня 1941 року в місті Ртищево Саратовської області. Батальйону тоді було доручено важливе завдання — охорона повітряного простору важливих промислових центрів Поволжя міст Саратова, Балашова, Пензи.

На початку 1944 року батальйон в слід за наступаючими військами перебазувався на Україну в місто Житомир.

У Львів, до свого третього місяця дислокації, 100 окремих батальйон ПСПЗ прибув 6 серпня 1944 року, фактично через тиждень після визволення міста. В період Львівської дислокації за донесеннями отриманими від спостережних постів батальйону зенітна артилерія збила 136 ворожих літаків. За заслуги перед Батьківщиною, 16 жовтня 1944 року, батальйону вручений Бойовий Прапор — символ військової доблесті, честі і слави. Загалом за роки війни 620 офіцерів, солдатів і сержантів 100 окремого батальйону повітряного спостереження, повідомлення і зв'язку були нагороджені державними нагородами. Поряд з чоловіками мужньо захищали Батьківщину і жінки-військовослужбовці, які склали майже третину його особового складу. До речі, сьогодні чисельність жінок у бригаді не менша.

Після війни, у травні 1947 року «сотий» був реорганізований в 100 окремих радіобатальйон ПСПЗ. А згодом у 1952 році в 22 радіотехнічний полк. Через три роки на його озброєння почала поступати радіолокаційна техніка, автоматизовані станції «Горизонт-1». І на кінець 1957-го він вже мав 19 одиниць різного озброєння і військової техніки у то-

му числі РЛС П-20, П-8, ПРВ-10. З грудня 1956 року полк передислокований в м. Самбір Львівської області і перейменований у 22 радіотехнічний полк ППО. З 1963 року він знову дислокується у Львові. Тоді в бойовому складі частини, зона відповідальності якої проходила від Бреста до Ужгорода, перебувало 4 роти візу-

ального спостереження. По лінії державного кордону розміщувалися 38 спостережних постів. 23 грудня 1963 року на базі 22, 23, 98 радіотехнічних полків було сформовано 1 радіотехнічну бригаду в складі батальйону управління, 6 окремих радіотехнічних батальйонів, 17 окремих радіолокаційних рот. 13 жовтня 1976 року особовому складу частини було вручено Бойовий Прапор з написом на полотнищі «1 радіотехнічна бригада ППО».

У січні 1992 року особовий склад бригади прийняв Військову Присягу на вірність українському народові. З того часу почалася нова віха в історії військового колективу. Однією з пам'ятних сторінок сучасного літопису стало присвоєння Міністром оборони України у 2009 році почесного найменування — Галицько-Волинська радіотехнічна бригада.

Сьогодні військовослужбовці бригади з честю продовжують виконувати своє головне завдання — нести бойове чергування по охороні Західних повітряних кордонів незалежної Української держави.

— Специфіка частини — постійне несення бойового чергу-

кожному підрозділі є по дві станції. Допоки одна залучається до бойового чергування, на другій виконуються регламентні роботи. Як для свого віку, то вони досить надійні, однак ремонтувати техніку доводиться дуже часто, адже найновіша з них 1991 року — виробництва вітчизняного заводу «Іскра». А в основному на 70% зразки 1983–1986 років випуску. Тож, однією з найбільш проблем для колективу є стан техніки. Хоча у цій площині є і певні позитивні зрушення. Відколи бригаду прийняв полковник Михайло Донченко (півроку тому) з 28 зразків небоєздатної техніки залишилося 17. А цьогогоріч для ремонту станції закладено понад триста тисяч гривень. За такого фінансування, командування бригади впевнене, що з'єднанню вдасться суттєво покращити технічний стан ввіреного озброєння.

Що стосується кадрового потенціалу частини, то тут є свої здобутки і проблеми. Беззаперечною плюсом є те, що з дев'яти окремих рот сім повністю укомплектовані військовослужбовцями військової служби за контрактом, на черзі і восьмий підрозділ. З іншого боку у бригаді гострий некомплект молодших офіцерів. Та, попри цю проблему, колектив з покладеними завданнями справляється бездоганно.

Час від часу пильність чергових сил перевіряють вищі штаби. Протягом доби вартові неба супроводжують у повітряному просторі від 500 (у звичайний день) до 1000 (на різні свята, у тому числі Новоріччя та Різдвяні) цілей. Одна з них може бути контрольною...

— Перевірки бувають плановими і раптовими, — розповів тимчасовий виконавець обов'язків начальника запасного командного пункту майор Юрій Петров. — Ціль може змінювати курс, ми повинні це зафіксувати. Потім за даними об'єктивного контролю можна оцінити швидкість і точність дій чергових сил.

Вартові неба стверджують, за точність їхніх даних сумніватися не варто. По кожному повітряному судну одночасно працюють декілька РЛС. Оператор кожної з них видає інформацію на командний пункт. Оперативний

черговий бачить «картину в небі» очима різних операторів, які працюють в різних місцях. Так інформація збирається, узагальнюється і передається на командний пункт бригади. Від реальної обстановки інформація на планшеті «відстає» на лічені секунди.

— Безумовно робота кожного військовослужбовця чергових сил — важка і відповідальна, — зазначив заступник командира бригади з виховної роботи підполковник Олександр Малушенко, — бойове чергування несе оперативний черговий, його помічники, черговий зв'язку і планшетисти. Останніми можуть бути підготовлені військовослужбовці строкової служби, всі інші — професіонали. До речі, серед строковиків надзвичайна конкуренція за місце у складі чергової зміни. Виконувати бойове завдання — престижно і почесно.

Нині підлеглі полковника Михайла Донченка активно готуються до виконання завдань під час проведення в Україні футбольного чемпіонату «Євро-2012».

— При підготовці до європейської першості ще в липні минулого року були визначені сили, які забезпечуватимуть проведення цього заходу. В нас це командний пункт бригади, батальйони у Рівному та у Кам'янці-Бузькій. Крім того два окремих радіолокаційних взводи вийдуть на визначені позиції в околицях міста Львова. Підготовка окремих підрозділів проводиться вже давно і включає підготовку автомобільної техніки, спеціальної, техніки зв'язку та бойових розрахунків. Згідно термінів, зарезані гроші для проведення необхідного ремонту, — продовжив командир бригади. — Для нас це можливість покращити насамперед загальний стан техніки і практичні навички особового складу.

Сьогодні, як і 70 років тому, для військовослужбовців бригади найголовнішим завданням залишається безпека і спокій нашої країни, чисте небо над головами наших громадян.

На знімках: особовий склад і ветерани частини; бойові будні.

Фото автора

ЛЮДИ НАШОГО ВІЙСЬКА

«Криллатий» депутат Миргорода

Інтереси мешканців Раскової, Депутатської, Хорольської та інших прилеглих до авіамістечка вулиць у міській раді Миргорода представляє командир 831-ї Миргородської Галацької Червонопрапорної ордена Кутузова 3-го ступеня бригади тактичної авіації полковник Олег Гесь. Наприкінці року авіаційне з'єднання відзначило 70-річчя від часу створення. З цієї нагоди перший заступник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України, генерал-лейтенант Василь Нікіфоров урочисто, від імені Президента України Віктора Януковича вручив командирю бригади Бойовий прапор нового зразка. Особовий склад привітали заступник голови облдержадміністрації Борис Галушко, Миргородський міський голова Сергій Соломаха та представники громадськості.

Леонард **НИКОЛАЄНКО**
Миргород

Приймаючи символ військової честі та слави, командир бригади заповнив присутніх на урочистостях, що авіатори і надалі вірно служитимуть народу України. А виборці округу №9 шанобливо назвали свого обранця у міській раді крилатим депутатом. І у цьому афоризмі є глибокий зміст. Судить самі. Така вже доля військових авіаторів, що їм випадає служити там, де є аеродром. А вони, звісно, розташовуються не завжди у курортних місцях. Частіше навпаки. Його батька — майора Анатолія Геся — перевели до Миргорода з далекого забайкальського гарнізону 1983 року. Тоді у шостому класі міської середньої школи №7 і з'явився новий учень, якого друзі шанобливо називали Олешкою.

— Неговіркий, бувало, сором'язливий новачок сподобався строкатій шкільній братії, — згадує його однокласник, нині відомий у Миргороді підприємець Олександр Карпенко. — З таким дружити приємно і понині. А чому б і ні? Кмітливий, товариський, тямущий. Якщо треба було комусь із хлопців чи дівчат переписати домашнє завдання з математичних дисциплін — не відмовляв.

Олег Гесь закінчив школу із срібною медаллю. На запитання, чому в найкращий для Збройних Сил України взагалі, й авіаторів зокрема, час став курсантом Харківського вищого авіаційного

училища військових льотчиків Олег Анатолійович так і сказав: «Волею долі жити доводилося в авіамістечках. Відколи пам'ятаю себе, захоплювався красою стрімких зльотів і плавних приземлень літаків...»

Олег Гесь служив у різних гарнізонах України, підіймав у піднебесся літаки різних зразків. На його особистому рахунку — 850 годин за штурвалом літака. Нині хоч і не так швидко, як хотілося б, але невідворотно Збройні Сили України модернізуються. Авіаторів це стосується чи не в першу чергу. Потрібна вже вища, ніж була досі, технічна культура людей, які служать в авіації. Про це і дбає командир.

Я був свідком повсякденних клопотів командира бригади, його заступників, начальників служб, зрештою — усього особового складу напередодні спільних українсько-американських навчань «Безпечне небо-2011» минулого літа. Сьогодні в арсеналі командира бригади не тільки його спеціальні знання з теорії пілотування літаків, технічні, правові, а й економічні, досвід соціальної психології, службової етики і педагогіки.

Полковник Олег Гесь особисто споряджав у політ на миргородському СУ-27 американських льотчиків. А коли вони успішно приземлилися і дали зрозуміти, що не хотіли б зустрітися з таким літаком у повітряному бою, ледве тамував гордість за техніку, якою оснащена бригада. А ось миргородські льот-

фото автора

чики Тарас Степаненко та Дмитро Фішер після польоту на американському F-16С без зайвих емоцій дали зрозуміти: літак як літак, і не такі бачили...

Готувати аеродромне господарство до показових навчань на прохання командира бригади допомагали особисто мер облдержадміністрації Олександр Удовіченко, мер Миргорода Сергій Соломаха, генеральний директор ПрАТ «Миргородкурорт», депутат обласної ради Олександр Гавловський, і, зрозуміло, генерал-лейтенант Сергій Онищенко. Адже йшлося про честь не окремо взятої, хоч і не випадково обраної для цих навчань, миргородської бригади, а про професійну компетентність українських льотчиків. Тож уявляєте, яка відповідальність була на плечах командира бригади Олега Геся. Зрештою, він не тільки командир, що вже передбачає відповідальність, а ще й депутат міської ради, тобто представник влади, член постійної депутатської комісії. Словом, висока оцінка командуванням організаторської роботи в ході міжнародних навчань водночас була і оцінкою роботи депутата Олега Геся.

ПРИПИСНА КАМПАНІЯ

На військовий облік, ставай!

В'ячеслав **ДЮРДІЄВ**
Одеса

У регіонах України триває приписна кампанія. Як розповів начальник відділу призову та комплектування центру особового складу Південного ОК полковник Віктор Шевчук, упродовж наступних двох з половиною місяців до призовних дільниць районів (міст) півдня та сходу України на військовий облік буде поставлено близько 92 тисяч юнаків 1995 року народження. На базі районних військкоматів працюють спеціальні комісії.

— Після ретельного медичного огляду, особистих співбесід з юнаками, професійно-психологічного відбору та вивчення анкетних даних з місця їхньої роботи та навчання прийматиметься остаточне рішення щодо придатності їх до проходження військової служби, — пояснив полковник Віктор Шевчук.

Офіцер наголосив, що усі, пов'язані з цьогорічною приписною кампанією заходи, тривають під безпосереднім загальним керівництвом командувача Південного ОК генерал-лейтенанта Петра Литвина. Він також високо оцінив роботу відповідних посадовців у підготовчий період, зокрема щодо організації взаємодії з правоохоронними органами, які напередодні перевіряли навчальні заклади, підприємства та установи, розташовані у восьми областях України та АР Крим, для виявлення юнаків, які підлягають припису до призовних дільниць поточного року.

Слід додати, що задля популяризації військової служби, за сприяння командувача Південного ОК, у навчальних закладах усіх рівнів відбулася низка заходів військово-патріотичного спрямування. Про військову службу юнакам розповідали захисники різних поколінь, ветерани Великої Вітчизняної війни та військової служби.

2012-Й — РІК КОМАНДИРА-ЛІДЕРА

Службові постулати підполковника Малюкова

Євген **ТИЦУК**
«Народна армія»

Одним із кращих командирів підрозділів підполковник Андрій Малюков є не перший рік і, на його особисте переконання, нова вища посада не робить офіцера автоматично лідером.

— Справжній лідер, перш за все, має бути профі у своїй справі, а ще вирізняється вмінням надихати інших на досягнення поставленої мети, — вважає командир гаубичного самохідно-артилерійського дивізіону бригадної артилерійської групи 28-ї окремої механізованої бригади підполковник Андрій Малюков. Ці постулати він усвідомив ще з дитинства.

Андрій Вікторович народився у родині військового. Про будні людини у погонах знає не зі слів. Разом із батьком — офіцером, учасником бойових дій в Афгані-

тані, командиром артилерійського дивізіону — частенько навідувався на полігон, спостерігав за стрільбами.

У 1992 році юнак вступив до Одеського інституту сухопутних військ на артилерійський факультет. Молодий лейтенант отримав призначення до однієї з частин Новомосковського гарнізону, де закінчив свою службу Малюков-старший.

— Так склалося, що мій перший командир — полковник Олександр Жеряхов — був командиром і у мого батька. А тому я, як продовжувач військової династії, не мав права схибити. З перших днів доводив, що можу бути не гіршим за батька, — з посмішкою згадує Андрій Вікторович.

То були нелегкі, але водночас романтичні роки його становлення як командира. Пригадати хоча б навчання їхньої артилерійської

бригади на військовому полігоні поблизу селища міського типу Дівички у 2000 році. За тиждень бойової роботи у полі командир артилерійської батареї мав лише кілька годин на сон! І звідки бралися сили?

— Я намагався бути прикладом для своїх підлеглих. І попри всі труднощі, ми відстрілялися тоді на «добре». За доброю традицією, у якості винагороди під звуки військового оркестру покинули полігон через центральні ворота. Ми дуже раділи та пишалися цим, — пригадує підполковник Андрій Малюков.

У 2004-му продовжив службу у Чорноморському гарнізоні (Одеська область), куди його призначили на посаду командира гаубичного самохідно-артилерійського дивізіону бригадної артилерійської групи 28-ї окремої механізованої бригади.

На новому місці служби

Андрій Вікторович виявив себе як справжній командир-лідер. Дисциплінованість, ініціатива, турбота і відповідальність за своїх підлеглих, це ті якості офіцера, які згуртували навколо командира підлеглих. І вже згодом його підрозділ став одним із кращих у бригаді.

Як розповів командир бригадної артилерійської групи підполковник Володимир Гребельний, сьогодні жодне бойове навчання в з'єднанні не проводиться без гаубичного самохідно-артилерійського дивізіону підполковника Андрія Малюкова. Адже цей підрозділ — колектив професіоналів вищого гатунку.

Ще одна цікава деталь, яка характеризує цього цілеспрямованого офіцера: він ніколи не зупиняється на досягнутому, постійно самовдосконалюється, навчається. Зараз, наприклад, Андрій Вікторович працює над

фото Олександра ШЕПЕЛІЄВА

кандидатською роботою. Окрім цього, бере участь у конкурсі серед офіцерів-артилеристів Сухопутних військ ЗС України «Залп», який проводить газета «Народна армія». Кілька разів він ставав його лауреатом.

ДО ДНЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОЛІТВ'ЯЗНЯ

Дорогою дивовижного життя...

Є люди, які, безсумнівно, приходять у цей світ із дивовижною місією. І якщо скажу, що до них належить і вона — Ніна Вірченко — в цьому не буде ані краплини лукавства. Про цю неординарну особистість знають не тільки в Україні, а й далеко за її межами.

Зоряна НАГІРНЯК
«Народна армія»

Український математик, доктор фізико-математичних наук, професор, академік-секретар відділення математики АН Вищої школи України, член НТШ, Українського, Американського, Австралійського, Бельгійського, Единбурзького, Лондонського математичних товариств, заслужений викладач НТУУ «КПІ», голова науково-методичної ради Всеукраїнського товариства політв'язнів та репресованих — усе це Ніна Вірченко. Вона — учасниця міжнародних наукових конференцій, авторка багатьох книжок і понад 350 науково-методичних праць. Її ім'я внесено до двох останніх видань книги «Хто є хто в світі».

Я багато чула про її патріотичне минуле і сучасне. Та коли пощастило прочитати книгу під скромною назвою «Зернини з доріг життя мого...» і «пройтися» дорогою справді великого шляху Ніни Вірченко, зрозуміла: її життя гідне подиву.

— Я україночкою народилася, духом батьківським вирощена та загартована (батько пані Ніни був старшиною в армії УНР. — Ред.), материнською ласкою випещена, рідною природою виплекана! — говорить вона. Із раннього дитинства в неї плекалися мужність, вірність, працьовитість, прагнення світла, шукати й бачити добро в кожній людині, готовність, якщо треба, віддати життя за Вітчизну. Під час навчання в Київському університеті 1948 року Ніну разом з іншими студентами заарештували і звинуватили у підготовці таємної політичної змови і заколоту. Так почалися її поневіряння як політв'язня, які тривали до 1954 року. Сидячи в камері попереднього ув'язнення, дівчина готувалася до суду. Своє останнє слово вона написала віршами. Її судили у вузькій, мов комір-

чина, кімнати з одним вікном. Обвинувач, не відриваючись від паперу, прочитав обвинувачення — і край. Уся процедура тривала не більш ніж п'ять хвилин.

А далі — нелегкі етапи. Десь під Уфою вона отримала листа з чоловічої зони від одного з в'язнів, який присвятив їй вірша як нескореній дочці Батьківщини. Потім були спецтабори без права листування, без газет, радіо. Лісоповали, каменоломні, будівництво шляхів. В одному з таборів Ніна Вірченко познайомилася і потоваришувала з Оксаною Мешко, згодом всесвітньо відомою правозахисницею.

Згадувала Ніна Панасівна післявоєнний Київ, де заживало життя. Виставки, театри, концерти у філармонії — божественний Вівальді — і математика, математика. Як їй у таборах не вистачало цих лекцій! Як душа прагнула нормального життя! Дві найбільші любові жили в її серці: Україна і математика. Заради них вона була готова на все... Якось журналіст запитав Ніну Панасівну, на чому ґрунтувалась її віра в Україну. Ось що вона відповіла:

— Я бачила, що основна маса народу — проти радянської влади. Знала: якщо знайдуться революціонери і розбудять народ, то він їх підтримає, бо така влада, такий гніт не може існувати. Я вірила, що треба тільки організуватись і визволитись. Я ніколи не сумнівалась. Якби мені сказали, що треба загинути за Україну, я б точно пішла і загинула, не роздумуючи. Вважала, що таких, як я, багато.

Кожна частина спогадів Ніни Вірченко по-своєму цікава і повчальна. Перша — це дитинство, юність, перебування в Сибіру, повернення в Україну. Друга — із щоденних нотаток... У третій йдеться про поїздки на наукові конференції; подаються виступи авторки на різних громадсько-політичних заходах, у яких вона брала

участь, її літературні спроби. Четверта частина книжки — це науково-популярні, публіцистичні та інші нариси, статті Ніни Вірченко. А ще знайдете у книзі цікаві розповіді, висловлювання відомих осіб про нашу героїню, подвижницю української справи. Ви зможете оцінити глибину її публічних виступів та обсяг наукових здобутків, а також побачити неповторні світліни з родинного фотоальбому.

Мені пощастило зустрітись з Ніною Вірченко ще 1998 року на вечорі української поезії з діаспори Дарії Рихтицької, святкування 70-річчя якої відбувалося в Будинку Національної спілки письменників України. Мене дуже зворушило виголошене Ніною Панасівною слово. Здавалося б, як знавець точних наук може так розумітися на поезії, пізнати душу поетеси?! Воістину правдиві слова: якщо людина талановита, то в усьому. Врізались мені у пам'ять її слова, адресовані ювілярі: «Буває, що в хвилини незвіри й перевтоми, хвороби й смутку згадаєш що мужню, горду й вродливу українську орлицю, яка з такою енергією, з такою наполегливістю, з такою любов'ю творить, а опісля й виголошує свої поезії на численних вечорах в Україні та поза її

межами, і відчуваєш, що сили тобі додаються, долаєш перешкоди й оживаєш!»

Ніна Вірченко завжди була бажаним гостем на багатьох урочистостях, патріотичних заходах — там чекали її доброго, щирого, мудрого слова... Безперечно, читачі зможуть належно оцінити і публіцистичну працю Ніни Панасівни, вміщену в книжці, — «Документи про заборону української мови (XVII–XX ст.)» Вона, видатний математик, є ще й непохитним борцем за утвердження української мови як державної, за її повноцінний розвиток. «Українська мова є однією з найстаріших слов'янських мов і однією з наймелодійніших світових», — зауважує Ніна Вірченко. Її погляди, думки завжди поділяє вірний товариш по життю, чоловік Ростислав Доценко, теж арештований студент Київського університету, тільки на кілька років пізніше, а тепер відомий літературознавець, критик і перекладач. Вони побачилися після його повернення до Києва 1963 року. Це було кохання з першого погляду і на все життя. Вони цінують його і пишуться своїми донечками, які виросли цілеспрямованими людьми.

І коли задала (бо не могла інакше) і про Ростислава Доценка, то хотіла б сповістити читачів про його навчальну книжечку «Світлі думки проти ночі. Афоризми й щось близьке до них», яка вийшла цього року в Тернополі. Це вельми актуальне і небуденне видання. А які там цікаві вислови! Зокрема: «Не втрачай голови, коли хочеш зберегти обличчя», «Умиваючи руки, часто брудною душою», «І здаючись, голосять обома руками», «Проблема із совістю, як-то кажуть, — одна із вічно глибоких людських проблем. Надто — коли вона сягає dna кишені».

«Доля України — ось той магнітний стрижень, довкола якого ташуються інтелектуальні ошурки крилатих висловів», — зазначає автор передмови до цієї книжки Валентин Корнієнко. Отже, глибокі думки народжуються в голові і серці Ніни Вірченко та її чоловіка Ростислава Доценка. Вони сповнені оптимізму й надії на щасливу долю України і щасливу долю людини в ній.

ПРАВЗАХИСНИКИ

«Ми не впали духом...»

Українська Гельсінкська група (УГГ), — об'єднання діячів українського правозахисного руху, утворене 9 листопада 1976 року. Її членами-засновниками були: Микола Руденко (керівник), Олександр Бердник, Петро Григоренко, Іван Кандиба, Левко Лук'яненко, Оксана Мешко, Микола Матусевич, Мирослав Маринюк, Ніна Строката, Олексій Тихий.

Підставою для утворення УГГ були постанови про права людини Заключного акта Народи у справах безпеки й співпраці в Європі у Гельсінках 1975 року. Згідно з основоположною декларацією УГГ, її метою є сприяння виконанню в Україні постанов Заключного акта: збирання доказів порушення тих постанов та скарги постраждалих; доведення фактів порушення прав людини та націй в Україні до відома ширших кіл української та міжнародної громадськості, до урядів держав, які підписали Заключний акт.

КДБ застосовувало до УГГ жорстокі репресії. У 1977 р. заарештовано й засуджено на максимальний допущений законом (ст. 62 Кримінального кодексу УРСР — «антирадянська агітація та пропаганда») термін від 7 до 10 років

ув'язнення і 5 років заслання: Руденка, Тихого, Лук'яненка, Маринюка, Матусевича. Після арештів до УГГ вступили нові члени: Петро Вінс, Віталій Калиниченко, Василь Стрільців, Петро та Василь Січки, Василь Овсієнко, Юрій Литвин. З 1979-го членами УГГ стали: Василь Стус, В'ячеслав Чорновіл, Зеновій Красівський, Ярослав Лесів, Володимир Малинкович, Петро Розумний, Іван Сокульський, Стефанія Шабатура, Ольга Матусевич, Микола Горбаль, Йосиф Зісельс.

Навесні 1979-го в Мордовських таборах створено Групу сприяння виконанню Гельсінкських угод у місцях позбавлення волі, до якої увійшли серед інших Лук'яненко, Руденко, Тихий, а також Караванський, Попович, Ребрик, Романюк, Сенік, Шумук, Шухевич-Березинський.

У 1979–1980 роках посилено терор в Україні (особливо проти членів УГГ) і заарештовано втретє В. Чорновола, ув'язнено в бжевільній О. Мешко, заарештовано В. Стуса, О. Матусевич-Гейко, В. Калиниченка, В. Стрільцева. Засуджено також до ув'язнення від 2 до 10 рр. таборів і від 3 до 5 рр. заслання багатьох членів УГГ. Декого з них судили за провакаційними звинуваченнями в спробі згвалтування, зберігання

зброї, опорі міліції та іншими не-політичними статтями КК УРСР.

Ось уривки з відкритого листа до відділу прав людини ООН і всього культурного світу від в'язнів-табірників СРСР.

«Ми, в'язні мордовських спецтаборів, просимо прийняти до загального відома цілого культурного світу таке: ми, українці, як прихильники всякого руху, що прагне свободи і правди, ставимося прихильно до всілякої культури і прогресу в усіх ділянках громадського життя, а рівно ж до самовизначення Української Соборної Держави...

...Нас загнано в табори, засуджено строгими вироками на 10–25 років не за бандитизм, як це вони (більшовики) вияснюють перед світом, — не за підпал, вбивства і зраду, а лише за те, що ми, як і кожний волелюбний народ, домагаємось свого законного права на своїй землі... Тому у нас виринає питання: чи знає культурний світ про умови, в яких знаходимося не лише ми, в'язні, але і весь наш народ? Чи знає культурний світ, що нас після відбуття вироку насильно засилають на так звані «цілинні землі» в Казахстан, Красноярський край на далеку північ, горляничі, що туди йдуть добровольці і комсомольці? Чи може уявити собі культурний світ Українську

державу без українського уряду, без української армії, без українського народу, якщо існує така держава (а вона повинна існувати), то чому немає армії, зложеної з самих українців? Чому українці військову повинність відбувають за межами своєї батьківщини? Чому на наших землях дислокуються військові частини, складені з росіян та інших національностей, яким інтереси українського народу, якщо не суто ворожі, то чужі.

Якщо ми зрадники своєї батьківщини і справедливо покарані: чому судили нас «народні», чи «військові» суди, склад яких далеко не український? Чому нами освоюються недоступні дікі землі та ліси в той час, коли наших рук так потребує наша Батьківщина? Чи знає культурний світ, що на масових табірних цвинтаріщах будуються нові табори, міста, копаються канали, робляться спортивні площі, щоб затерти сліди цих злочинів? І так в Автономній Радянській Соціалістичній Республіці Комі біля станції Абезь 1, 4, 5-й табори стоять на бувших кладовищах. У Мордовії біля станції Лепей 1-й і 2-й поліровочні цехи, техкабінет і кузня побудовані на людських кістках. Чи відомо про масові розстріли в'язнів (на воркутинській шахті № 29 розстрілювали засуджених під керівництвом і участю ген. прокурора Руденка), які домагалися дотримання прав політв'язня? Чи відомо, що в Казахстані у

місті Кінгір, а/с 392, 3-тя і 1-ша колони жінок і мужчик давлено чотирма танками за те, що вони домагались своїх законних прав? Чи відомо культурному світові, що Україна крім штучного голоду 1933 р. живе впроголодь 38 років; що сьогодні західноукраїнські землі охоплені водною стихією, приречені на голодну смерть. Позбавлені будь-якої допомоги від «гуманної, миролюбної» комуністичної Росії. В той час, коли мільйони тонн хліба вивозяться за кордони в цілях пропаганди, в той час, коли різні закордонні делегації відвідують зразкові (спеціальні для показу) колгоспи і фабрики СРСР?!

...Чи відомо, що Росія в післявоєнний період (1945–1955 рр.) руками мільйонів в'язнів підняла тяжку і легку промисловість на рівень вищий довоєнного, і що ці в'язні поставили питання про покращання умов, необхідних для кожного дихаючого повітрям створіння...

Ми не сумніваємось, що після прочитання цих рядків до найбільш «гуманної та справедливої» комуністичної партії Росії виникає почуття огиди та омерзіння за злочини, заподіяні нею всім поневоленим народам...

Ми не впали духом, бо знаємо, що наше стремління до волі оправдане законами матері природи і віримо, що весь культурний світ підтримає нас на цьому шляху...»

Підготував Костянтин НІКОЛАЄВ, «Народна армія»

Розподіл житлової площі військовослужбовцям Севастопольського гарнізону в смт. Щебетовка АР Крим за поданням житлової комісії та рішенням начальника гарнізону

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	КОПАН 3 рангу Олександр Володимир	2	20	06.07.01		1066	Першоч.	вул. Луїсва, 3-а 33,658,6 кв. м	Мас площі

Розподіл житлової площі військовослужбовцям Сімферопольського гарнізону за адресою: с. Перевальне, вул. Жовтнева, 50 за рішенням начальника гарнізону

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	ПІДПОЛКОВНИК Валерій Михайлович	3	20	30.05.2011	535			3-міс. 40,7 кв. м	Службова

Розподіл житлової площі військовослужбовцям Дубенського гарнізону за адресою: м. Дубно, вул. Грушевського 47-а за рішенням начальника гарнізону

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	ПІДПОЛКОВНИК Сергій Олександрович	1	22	20.03.1988		15		1-міс. 18,5 кв. м	Службова, на час проведення служби

Розподіл житлової площі військовослужбовцям Стрийського гарнізону за адресою: м. Стрий, вул. Степана Бандери, 44-а за рішенням начальника гарнізону

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	МАЙОР ЗЕЛІК Богдан Богданович	4	15	23.11.2004		85		2-міс. 27,753,2 кв. м	Службова, за мовою здачі 1-міс. службової квартири у м. Стрий

Розподіл житлової площі військовослужбовцям Чернівецького гарнізону за адресою: м. Прилуки, вул. Індустріальна, будинок 7-а за поданням житлової комісії та рішенням начальника гарнізону

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	ПРАПОРЩИК запору ОРЕШКАКИЙ Василь Іванович	3	17	18.06.2004	Позачергова 10.02.2004	251		2-міс. 23,8 кв. м	

Розподіл житлової площі військовослужбовцям Деснянського гарнізону, за адресою: смт Десна, вул. Довженка, 50 за рішенням начальника гарнізону

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	КАПІТАН КОВАЛЮК Юрій Романович	3	15	15.11.2007		424		2-міс. 23,5 кв. м	Службова

Розподіл житлової площі військовослужбовцям Запорізького гарнізону за адресою: м. Запоріжжя, вул. Криворізька, 35, за рішенням начальника гарнізону

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	КАПІТАН ЯКОВЛЕНКО Антон Валерійович	1	13	27.12.2008		№ 13	Загальна	1-міс. 17,2 кв. м	Службова

Розподіл житлової площі військовослужбовцям Київського гарнізону за адресою: м. Київ, вул. Щербаківська, 52 за поданням начальника гарнізону, погодженим з начальником Головного квартирно-експлуатаційного управління ЗС України та рішенням Міністра оборони України

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	ПРАПОРЩИК Сергій Андрійович	3	15	13.08.2003		5828		1-міс. 20,7 кв. м	Службова

Розподіл житлової площі військовослужбовцям Донецького гарнізону за адресою: м. Артемівськ, вул. Комсомольська, 22 за рішенням начальника гарнізону

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	ПРАПОРЩИК Дмитро Іванович	1	15	07.10.2010		41	загальна	1-міс. загальна 17,5 кв. м, житлова 13,3 кв. м.	Службова

Розподіл житлової площі військовослужбовцям Первомайського гарнізону за адресою: м. Первомайськ, вул. Трудової Слави, 23-а за рішенням начальника гарнізону

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	СТАРШИНА Андрій Володимирович	2	12	28.03.2006		10024	Першочергова	1-міс. 19,6 кв. м.	Службова

Розподіл житлової площі військовослужбовцям Вінницького гарнізону за адресою: м. Вінниця, вул. Н. Левіцького, 2-б за рішенням начальника гарнізону

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	ПРАПОРЩИК Діана Віталівна	2	22	10.06.1984	31.01.2011	132		1-міс. 19,9 кв. м.	Службова

Розподіл житлової площі військовослужбовцям Феодосійського гарнізону за адресою: м. Феодосія, вул. Володарського-Гріна, 35 за рішенням начальника гарнізону

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	МАЙОР Світлана Сергіївна	3	18	01.11.2002		285		2-міс. 31,12 кв. м.	Службова

Розподіл житлової площі повторного заселення військовослужбовцям Старокостянтинівського гарнізону за рішенням начальника гарнізону

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	СТАРШИЙ сержант Юрій Костянтинович	3	17,2	11.01.2008		284/106		вул. Мору 112 23,0 кв. м.	Службова

Розподіл житлової площі військовослужбовцям Бродівського гарнізону за адресою: м. Прилуки Чернігівської області, вул. Індустріальна, 7-а за поданням житлової комісії та рішенням Міністра оборони України

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	МАЙОР запору Микола Григорович	5	26	31.03.1983	03.11.2008	102		13028	Позачергова 42,3 кв. м

Розподіл житлової площі військовослужбовцям Лубенського гарнізону за адресою: м. Лубни, вул. Девоська, 2-в за рішенням начальника гарнізону

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	СТАРШИЙ прапорщик Ігор Миколайович	2	12	24.01.2008		355		2-міс. 30,0 кв. м.	Службова

Розподіл житлової площі військовослужбовцям Деснянського гарнізону за адресою: смт Десна, вул. Довженка, 42-а за рішенням начальника гарнізону

№ військове звання з/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Склад сім'ї	Строк військової служби, роботи	Дата постановки на квартирний облік	Вид та дата набуття площі	№ у списку черга та № черги на визначену квартиру	По якій черзі надається житло	Характеристика житла, яке надається (житлова площа)	Примітка
1	МАЙОР Масон Ростиславович	1	13	15.12.2010		536		1-міс. 18,0 кв. м.	Службова

НАЙУЛЮБЛЕНІШЕ СВЯТО

«В гостях у казки» новорічної та різдвяної

В'ячеслав ДІОРДІЄВ
Одеса,
Олександр ГАЙН
Рівне

У всіх куточках України відбулися новорічні та різдвяні святкування. Так, в Одеському гарнізоні, у приміщенні 59-го Будинку офіцерів глядачі побачили новорічну ялинку «В гостях у казки». Вистава проведена у вигляді театралізованого дійства з конкурсами, іграми, обов'язковими привітаннями і подарунками від Діда Мороза та Снігуроньки. Малеча переглянула святковий концерт за участю вихованців творчих гуртків гарнізонного Будинку офіцерів, які у виставі продемонстрували юним глядачам свої акторські та хореографічні здібності.

Також упродовж шкільних канікул тут проходили театралізовані дійства та святкові концерти для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. За словами начальника відділу культури та

Фото Олександра ШЕПЕЛІСВА

дозволя 59-го Будинку офіцерів Наталії Іваскевич, передріздвяний тиждень був не менш насичений на різноманітні культурно-розважальні заходи, ніж передноворічний. Наприклад, цього року для дітей військово-службовців заплановано провести тематичний ранок — концерт «З Різдом Христовим» за участю дитячого церковного хо-

ру та зустріч з представниками Одеської духовної семінарії.

— А в Рівненському гарнізоні казкові новорічні персонажі відвідали дітей захисників Вітчизни вдома. Понад п'ятдесят дітей поздоровили зі святом Дід Мороз та Снігуронька — працівники 24-го гарнізонного Будинку офіцерів.

НА ПОЕТИЧНІЙ ХВИЛІ

Володимир КАПУСТІН
Київ

Мчала степом

Не буває в степу дива?
Не кажіть про це мені.
Бачив, мчала як красиво
Скиф'янка на коні.

Мчала степом тонкостанна
Вранці по траві в росі...
Квітка дикого тюльпана
Пломеніла у косі.

Мчала степом осіянна
На буланому коні,
Та, як мареву, в тумані
Зникла, десь удалині...

Як прадавня скиф'янка
У далекі роки, дні
Степовичка це — ятранка
Мчала степом на коні.

МИТЬ РОЗРЯДКИ

- Значить, у тебе є хлопець?!
- Так, сильний, розумний і красивий.
- А як звати?
- Діма, Саша, Коля.

РІДНИЙ КРАЙ

Сіверщина в історії України

Анатолій ЗБОРОВСЬКИЙ
краєзнавець

Центр пам'яткознавства Національної академії наук України і Українського товариства охорони пам'яток історії та культури і Національний заповідник «Глухів» видали 4-й випуск збірника наукових праць «Сіверщина в історії України». Поряд із працями, присвяченими пам'яткознавству та музейній справі, значне місце тут посідає тематика військової історії. Володимир Бережинський і Михайло Івануц висвітлюють у виданні питання боротьби з укріпленнями у Давній Русі. Володимир Шерстюк у статті «Деякі аспекти селітроварного промислу Московсько-Польського порубіжжя в першій половині — середині XVII ст.» робить висновок про виняткову роль українського населення у московському селітроварінні. Причому ця роль була і негативною (використання чужих ресурсів, грабунки), і позитивною (торгівля, передача досвіду). У низці праць інших авторів розглянуто військово-історичні питання українського козацтва.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 12

січня: хмарно з проясненнями. Місцями опади у вигляді мокрого снігу та дощу, в окремих районах ожеледь. Вночі та вранці місцями туман. На дорогах місцями ожеледиця. Вітер північно-західний, 5-10 м/с, місцями пориви до 15 м/с. Температура повітря вночі 0...-5°C, на заході -3...+2°C, вдень -2...+3°C, в Криму до +6°C.

По Києву та області: хмарно з проясненнями. Місцями опади, ожеледь. Вночі та вранці місцями туман. Вітер західний, 5-10 м/с, поривчастий. Температура повітря у Києві вночі -2...-4°C, вдень близько 0°C; по області вночі 0...-5°C, вдень -2...+3°C.

ВИХОВУЄМО ПАТРІОТІВ

Пам'ятаємо героїчні подвиги українців-розвідників

Олеся БОЛІНСЬКА
Київ

Видатний український педагог, публіцист, письменник, поет Василь Сухомлинський свого часу писав: «Тільки за умов глибокого пізнання історичних подій, виховання у підрастаючого покоління відчуття причетності до тисячолітнього людського шляху, обов'язку за збереження пам'яті про довготривалу дорогу перемог і поразок нації можна досягти вершин патріотизму».

Одним із способів допомоги людині у пошуку життєвих ідеалів, шляхів самоствердження й самовизначення, забезпечення можливості користуватися духовним досвідом своїх предків і таким чином формування справжнього патріота, гідного громадянина своєї держави є музейна справа.

Саме тому співробітники Головного управління розвідки Міністерства оборони України співпрацюють із фахівцями Меморіального комплексу «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років». Вони прагнуть зберегти

пам'ять про видатних українців, які своїми подвигами увіковічені в історії локальних війн та збройних конфліктів.

Сьогодні Меморіальний комплекс «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років» — провідний науково-дослідний, науково-методичний і культурно-освітній центр воєнної історії України. Складовою частиною цього музею є постійні тематичні реліквійні експозиції. У 1992 році створено експозицію, присвячену учасникам «афганської війни 1979–1989 років», яка стала першою подібною на теренах СНД. Нині вона має назву «Трагедія і доблесть Афгану». Її розгорнуто у двох залах, де представлено понад 4 тисячі експонатів. Численні фотографії, документи, речі, листи та газети ілюструють доблесть і героїзм учасників війни та її трагічні наслідки. В експозиції поіменно названо та увічноно понад 3 тисячі вихідців з України, які полягли в Афганістані.

Нещодавно у залі «Чорний тюльпан» цієї експозиції відкрито виставку «Розвідни-

Фото автора

ки 1979–1989 років». Серед 160 її експонатів, більшість з яких виставлені вперше, — фотографії, документи, особисті речі учасників бойових дій. Напередодні сумної дати — Дня введення радянських військ до Республіки Афганістан — співробітниками ГУР МО України передано до реліквійної експозиції «Трагедія і доблесть Афгану» низку історико-біографічних матеріалів про Героїв СРСР — Ігоря Плосконоса, Валерія Грінчака, Ярослава Горошка — та історичні нариси про участь українців-розвідників у «неоголошеній афганській війні 1979–1989 років». Ці матеріали з метою збереження

пам'яті про героїчні подвиги українців-розвідників, які брали участь у локальних війнах та збройних конфліктах минулого, регулярно готуються й оприлюднюються службою зв'язків з громадськістю Головного управління розвідки МО України.

До слова, в рамках заходів з підготовки і святкування наступного року 20-ї річниці воєнної розвідки України, співробітники Головного управління розвідки Міністерства оборони України продовжуватимуть співпрацю з фахівцями Меморіального комплексу «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років».

БЛАГОРОДНА СПРАВА

Вони назавжди в нашій пам'яті

Михайло ЛОГВІНОВ
полковник

Запоріжжі міський фонд соціально-го та правового захисту сімей військово-зобов'язаних, які загинули в мирний час, презентував Книгу Пам'яті України «О земляках-запорожцях, погибших в мирное время, выполняя воинский долг перед Отчизной».

Участь у презентації книги взяли голова обласної державної адміністрації

Олександр Пеклушенко, голова обласної ради Павло Матвієнко, начальники управлінь облдержадміністрації, батьки, рідні загиблих, представники громадських організацій, духовенства, військово-службовців.

Олександр Пеклушенко, зокрема, відзначив, що загиблі завжди залишатимуться в нашій пам'яті, і запевнив, що органи місцевої влади зроблять усе, що від них залежить, аби забезпечити соціальний захист їхніх сімей.

Голова Запорізького міського фонду соціального та правового захисту сімей військовозобов'язаних, які загинули в мирний час, Ганна Воробйова подякувала за допомогу керівникам області, військовим комісарам районів та міст області, всім, хто був причетний до видання «Книги Пам'яті України», і запевнила, що солдатські матері завжди надаватимуть допомогу командуванню військових частин, установ Збройних Сил України у вихованні захисників Вітчизни.

ЗАСНОВНИК —
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ
УКРАЇНИРеєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Передплатний індекс — 60975

Газета надрукована
у друкарні
ТОВ «Мега-Поліграф»
(вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 7722
Ціна в роздріб — договірна

Зам. № 22914

ТВО головного редактора
Роман ДРАПАК

Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12

Черговий по номеру — Костянтин МАШОВЕЦЬ

Провідний літературний співробітник — Ліліана РУСАНОВА

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://na.mil.gov.uaPp - Реклама редакції (подається безкоштовно)
P - Реклама платнаЛистування з читачами тільки
на сторінках газети.Відповідальність за достовірність інформації
та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання
на «Народну армію» обов'язкове.